

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25731/2024
04.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Александар Ђорђевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Афродита Савинов, адвокат из ... и Градске општине Чукарица, коју заступа Општинско правобранилаштво ГО Чукарица, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2080/24 од 21.08.2024. године, у седници одржаној 04.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2080/24 од 21.08.2024. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиље и туженог ББ за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1234/15 од 25.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд обавезе тужене да тужиљи солидарно исплате на име накнаде материјалне штете износ од 800.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 25.10.2023. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд обавезе првотуженог ББ да престане са узнемиравањем тужиље реконструкцијом и адаптацијом његове стамбене зграде која се налази у Београду, ..., изграђена на к.п. .. к.о. Чукарица. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд обавезе тужене да отклоне извор опасности по тужиљу тако што ће порушити стамбену зграду која се налази у Београду, ... број .., изграђена на к.п. .. к.о. Чукарица и затрпати земљом ископане рупе на истој катастарској парцели, а уколико то не учине у року од 15 дана од дана достављања пресуде, да се овлашћује да тужиља то учини на трошак тужених. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља да првотуженом ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.558.568,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, обавезана је

тужиља да друготуженој Градској општини Чукарица накнади трошкове парничног поступка у износу од 475.875,00 динара. Ставом шестим изреке, ставља се ван снаге решење Вишег суда у Београду П 1234/15 од 20.01.2016. године којим је одређена привремена мера и наложено првотуженом ББ да одмах, најкасније у року од 12 часова престане са извођењем грађевинских радова на стамбеној згради која се налази у Београду, у улици ... број .., на катастарској парцели број .. к.о. Чукарица.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2080/24 од 21.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог, за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени ББ је дао одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијане одлуке на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане одлуке није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је власник породичне стамбене зграде у Београду, општина Чукарица, у улици ..., изграђеној на катастарској парцели .. к.о. Чукарица, а тужени је власник објекта у истој улици на броју .., на суседној катастарској парцели .. к.о. Чукарица. Тужени ББ је изводио радове на доградњи, реконструкцији и адаптацији објекта чији је власник, па је општини Чукарица поднео пријаву за легализацију 25.08.2003. године, а по основу те пријаве и захтев за издавање одобрења за изградњу 22.11.2004. године, да би 2009. године поднео захтев за легализацију, који је прослеђен на надлежност Секретаријату за послове легализације објеката у Београду. Градска општина Чукарица је решавајући по поднетој пријави дана 27.08.2009. године извршила увиђај и записнички констатовала да је инвеститор ББ извршио широк ископ земље дубине 4 метра, без одобрења надлежног органа, па је решењем број 356-491/09 од 27.08.2009. године туженом наређено да затрпа поменути широк ископ земље. Затрпавање земље је према записницима о извршењу спроведено преко других лица 09.09.2009. године, 10.09.2009. и 11.09.2009. године. Закључком комисије судских вештака грађевинске и архитектонске струке од 12.07.2022. године, утврђено је да се радови у улици ... број .. у Београду више не изводе, да је степен изграђености односно степен завршености радова које је инвеститор предвидео изведен са 70%, да је ископ земље дубине 4 м, димензија 15x2 м утврђен решењем ГО Чукарица од 20.08.2009. године, закопан и да исти не може бити извор опасности. На објекту куће и гараже тужиље нема значајних оштећења, а широк ископ земље није у узрочној вези са оштећењима на објекту тужиље која од оштећења има само испуцале површинске слојеве креча, што се не може подвести под статичко оштећење, па за санацијом на том објекту нема потребе, а самим тим ни основа за новчано потраживање за санацију. Вредност куће тужиље у години уселења 2007. године и у време давања налаза и мишљења је неупоредива јер је сада вредност много већа с

обзиром да је тржиште у Београду од 2007. године значајно промењено у смислу тога да су цене много више.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом одредби члана 154, 155. и 158. Закона о облигационим односима, као и члана 42. Закона о основама својинскоправних односа, закључио да је тужбени захтев неоснован јер тужила није доказала да узрок штете на њеним објектима потиче од радова које је предузимао тужени ББ на свом објекту. Такође, тужила није пружила доказе да је подносила пријаве надлежним инспекцијама, нити је предлагала вештачење преко вештака одговарајуће струке да је трпела штету услед прекомерне буке и прашине коју је проузроковао тужени услед извођења радова, као ни доказ о висини штете у погледу постављања – градње зида да би спречила буку и прашину. Оцењени су као неосновани захтеви тужиле да суд обавезе туженог ББ да престане са узнемиравањем тужиле реконструкцијом и адаптацијом стамбене зграде и отклони извор опасности, с обзиром да из налаза и мишљења вештака грађевинске и архитектонске струке, које налазе је суд прихватио, произлази да на објекту куће и гараже тужиле нема значајних оштећења и да широк ископ земље које је предузео тужени није у узрочној вези са оштећењима на њеном објекту, односно да је тужени закопао ископ земље и да исти не може више бити извор опасности по објекат тужиле. Оцењен је као основан приговор застарелости потраживања накнаде штете уз закључак да је тужени грађевинске радове изводио на објекту пре 2009. године, да је тужила сазнала за учињену штету 2009. године када је тужени поднео захтев за легализацију, тако да је тужба поднета (23.07.2015. године) по протеклу субјективног рока из члана 376. став 1. Закона о облигационим односима.

Другостепени суд је прихватио правно становиште првостепеног суда уз закључак да је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио одредбе члана 154, 155, и 158. Закона о облигационим односима и члана 42. Закона о основама својинскоправних односа.

Врховни суд налази да су нижестепени судови правилно применили материјално право.

Супротно наводима ревизије, правилно су нижестепени судови оценили да тужила није доказала да узрок штете на њеним објектима потиче од радова које је предузимао тужени ББ на свом објекту образлажући закључак на начин који је правно прихватљив па их овај суд неће понављати. Правилно је оцењен и приговор застарелости потраживања.

Тужила у ревизији оспорава утврђено чињенично стање наводима да је другостепени суд погрешно оценио изведене доказе, који се пре свега односе на налаз вештака и тиме погрешно применио материјално право, дајући сопствену оцену приговора застарелости, којим наводима се фактички оспорава утврђено чињенично стање, што у ревизијском поступку у смислу члана 407. ЗПП, није дозвољено.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, Врховни суд је применом члана 414. Закона о парничном поступку, ревизију тужиле одбио као неосновану.

Захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен, јер тужиља није успела у поступку по ревизији, као и захтев туженог ББ за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер ови трошкови нису били потребни за одлучивање у поступку по ревизији.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**